

Povídání s Eilish o Duchu Svatém

Eilish je dvanáctiletá dívka z Východního regionu Singapur. Zeptali jsme se jí, jak jí pomáhá Duch Svatý.

Řekni nám něco o sobě.

Moc ráda si čtu a hraji volejbal a můj nejoblíbenější předmět ve škole je matematika. Mé oblíbené jídlo jsou lasagne a má nejoblíbenější barva je červená. Až vyrostu, přeji si být právnička a pracovat u soudu.

Jaké to je, když pociťuješ Ducha Svatého?

Pro mě je to, jako bych u sebe měla blízkého kamaráda. Cítím, že se mohu na Ducha Svatého spolehnout, když dodržuji příkázání a smlouvy, které jsem uzavřela s Nebeským Otcem. Ducha Svatého vnímám jako svého průvodce a společníka. Může mi pomáhat správně se rozhodovat.

Jakou radu bys dala někomu, kdo si není jistý, zda už Ducha Svatého pocítil?

Někdy si také nejsem jistá, zda pociťuji Ducha Svatého. Když o tom ale budete opravdu přemýšlet, číst písmo a modlit se a budete mít ohledně toho dobré pocity, tak to je Duch Svatý. Někdy, když slyšíme Ducha Svatého, není to jen pocit. Může to být také třeba myšlenka nebo nápad. Pokud se stále cítíte zmatení, můžete se kdykoli pomodlit a znovu požádat Pána o pomoc.

ILUSTRACE: ANNABEL TEMPEST

Kdy například jsi pociťovala Ducha Svatého?

Vloni jsem hrála na volejbalovém turnaji. Byla jsem nervózní, stejně jako většina mých spoluhráček. Když jsem vstoupila do hry, moje družstvo už prohrálo první dvě hry. Byly jsme zklamané. Potom nám lidé, kteří hru sledovali, řekli něco nelaskavého, a my jsme se cítily ještě hůř. Prohrály jsme.

Když se mě maminka zeptala, jak to šlo, rozbrečela jsem se. Byla jsem nesmírně zklamaná. Šla jsem do svého pokoje, kde byl příjemný klid, a pomodlila jsem se. Po modlitbě jsem se cítila klidnější a pociťovala jsem v srdci větší pokoj. Věděla jsem, že mě Duch Svatý utěšil a že mi bude vždy pomáhat. Letos mě čeká další turnaj a já vím, že Duch Svatý bude při hře se mnou.

Kdy ti ještě Duch Svatý pomohl?

Duch Svatý mi také pomáhal, když jsem přešla z Primárek do Mladých žen. Moc jsem se do Mladých žen těšila. Ale zároveň jsem byla nervózní. Také jsem byla trochu smutná, že musím odejít z Primárek.

Před první lekcí jsem se pomodlila a požádala Nebeského Otce, aby mi pomohl si to v Mladých ženách užít. Když jsem vstoupila do své nové třídy, pociťovala jsem v srdci klid. Byla jsem připravena se něčemu naučit. Pomohlo mi to pamatovat na to, že Duch Svatý bude vždy se mnou!

